

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Hany Ptáčkové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:
bytem S. 96, Č. L.

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3
zastoupen advokátem advokátní kanceláře HAVEL & PARTNERS s.r.o.
Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2019, č. j. SPU 182746/2019

takto:

- I. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 6. 5. 2019, č. j. SPU 182746/2019, a rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj ze dne 16. 4. 2019, č. j. SPU 159702/2019, se zrušují.
- II. Povinnému Státnímu pozemkovému úřadu – Krajskému pozemkovému úřadu pro Liberecký kraj se nařizuje, aby žalobci poskytl znalecký posudek znalce

Ing. M. B. číslo x ze dne 31. 1. 2019, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „KPÚ“) ze dne 16. 4. 2019, č. j. SPU 159702/2019. Prvostupňovým rozhodnutím KPÚ odmítnul žalobci poskytnout jim požadované informace na základě § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žádostí ze dne 22. 3. 2019 žalobce po KPÚ požadoval podle zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout informace v podobě 2 znaleckých posudků, konkrétně znaleckého posudku, který měl být vyhotoven podle článku 9. 7. smlouvy o dílo č. 227-2015-541101 mezi žalovaným a společností [REDAKCE] na zpracování komplexních pozemkových úprav v k. ú. [REDAKCE] a znaleckého posudku, který měl být vyhotoven podle článku 9. 7. smlouvy o dílo SPU [REDAKCE] mezi žalovaným a společností [REDAKCE] na zpracování komplexních pozemkových úprav v k. ú. [REDAKCE].
3. Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2019 KPÚ odmítnul vyhovět žalobcově žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. KPÚ poukázal na relevantní ustanovení smlouvy o dílo, podle níž měl být znalecký posudek vypracován k posouzení finanční hodnoty díla provedeného společností [REDAKCE] (nyní [REDAKCE] v likvidaci), za situace, kterou smlouva o dílo předpokládala, tedy že nebude shoda na finanční hodnotě díla a posouzení jeho využitelnosti. KPÚ zdůvodnil aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím tím, že jde o informaci, která se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu. Přitom poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013, č. j. 10 A 251/2011-38, podle kterého jsou vnitřními pokyny postupy, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek a nikterak nedopadají do práv a právem chráněných zájmů osob stojících mimo úřad. Na základě svého správního uvážení KPÚ konstatoval, že odmítnutí žádosti je nezbytné z důvodu ochrany procesů, postupů a v důsledku toho i ochrany majetku žalovaného jako organizací složky státu, a dále že požadovaná informace žalobci nijak neusnadňuje realizaci jeho práv.
4. Odvolání, které žalobce proti rozhodnutí KPÚ podal, žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 5. 2019 zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný především nesouhlasil s tím, že by bylo prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné. Konstatoval, že KPÚ správně a

analogicky aplikoval závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013, č. j. 10 A 251/2011-38, a správně požadované znalecké posudky posoudil jako výlučně vztahující se k vnitřním pokynům KPÚ. KPÚ také pečlivě uvážil, že má požadovaný dokument zásadní úlohu pro další interní postup KPÚ vzhledem ke smluvnímu vztahu. Žalovaný upozornil na skutečnost, že posudek byl vyhotoven k jeho podnětu a slouží k účelům naplňujícím charakteristiku vnitřního pokynu, obsahově se týká informace o stavu prací provedených na základě smlouvy o dílo a jejich hodnotě a využitelnosti ke dni odstoupení od dané smlouvy. Podle této smlouvy měl zhotovitel objednateli předat dílo spočívající v provedení geodetických prací pro komplexní pozemkové úpravy v k. ú. [XX] a k. ú. [XX]. Zhodnocení stavu komplexních pozemkových úprav je pro žalovaného zásadní informací, která dále ovlivňuje jeho vnitřní mechanismy. Na podporu své argumentace žalovaný odkázal na č. IX v bodě 9. 7. smlouvy o dílo, podle kterého je žalovaný jako objednatel příslušný k objednání znaleckého posudku a i k úhradě jeho ceny. Žalovaný dospěl k závěru, že důvod pro odmítnutí poskytnutí informace byl KPÚ aplikován správně, protože se v dané právní věci jedná o dokument mající povahu vnitřního pokynu, který nemá vliv na subjekty stojící vně KPÚ a odmítnutí informace tedy převážilo nad právem na informace. Porušení zásady ochrany dobré víry a předvídatelnosti rozhodování KPÚ žalovaný také neshledal, jelikož znalecké posudky, které byly v minulosti poskytnuty a kterými žalobce argumentoval, byly vypracovány za zcela jiným účelem.

II. Žaloba

5. Ve včasné žalobě žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v nedostatečném zdůvodnění odmítnutí požadovaných informací podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.
6. Žalobce dále KPÚ a žalovanému vytýkal nesprávné posouzení neurčitého právního pojmu vnitřní pokyn. Právní zájem na poskytnutí požadovaných informací žalobce zdůvodnil tím, že ze znaleckých posudků by mohly vyplývat skutečnosti, které budou poukazovat na nezákonný postup správních orgánů (např. Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, samotného KPÚ), a skutečnosti, které by mohly mít právní dopad na žalobcovo jednání vůči společnosti [XX], v likvidaci. Žalobce opětovně namítal nedostatečné odůvodnění rozhodnutí, které je dle judikatury Nejvyššího správního soudu důvodem k jeho zrušení.
7. KPÚ podle žalobce také porušil zásadu ochrany dobré víry a předvídatelnosti správních rozhodnutí. Poskytování znaleckých posudků na základě vyžádání podle zákona o svobodném přístupu k informacím je běžnou prací orgánů státní správy. Žalobce soudu označil písemnosti, kterými KPÚ pro Středočeský kraj a hlavní město Prahu a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových žadatelům informace včetně znaleckých posudků poskytl.
8. Žalobce zdůraznil, že znalecký posudek je důkazním prostředkem, vyhotovuje se podle zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, náležitosti stanoví prováděcí vyhláška, a

nejedná

se tedy o vnitřní pokyn žalovaného, který by byl určen jen dovnitř jeho úřadu. Žalobce odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 4 As 13/2010-82,

podle kterého by argumentace žalovaného absurdně znamenala, že poskytnout informace vypracované na základě vnitřního pokynu či personálního předpisu by bylo možné vždy odmítnout podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

9. Žalovaný podle žalobce odmítnul poskytnout informace z jiného důvodu, než bylo uvedeno

ve výroku rozhodnutí. Důvody uvedené v odůvodnění, tedy, že poskytnutá informace neusnadňuje realizaci práv žalobce a naopak by její poskytnutí mohlo poškodit zájmy povinného subjektu, potažmo veřejnosti, a že tedy odmítnutí je nezbytné z důvodu ochrany procesů, postupů a v důsledku ochrany majetku žalovaného, jsou z hlediska zákona neakceptovatelné. Žalobce v tomto směru citoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 1 As 120/2017-37. Výrok rozhodnutí pak neodpovídá jeho odůvodnění. S ohledem na skutečný důvod neposkytnutí informací je zřejmé, že žalovaný překročil meze správního uvážení a rozhodnutí je nezákonné, jak vyplývá z argumentace v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 1 As 120/2017-41.

10. Nakonec žalobce zdůraznil, že právo na informace je upraveno na ústavní úrovni a omezení přístupu k informacím je třeba vykládat restriktivně, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 9. 2017, č. j. 8 As 75/2017-35. Skutečné důvody žalovaného pro odmítnutí poskytnout žalobci znalecké posudky stanovené ochraně nesvědčí. Žalovaný za ně uhradil 75 000 Kč a není jasné, jak je chce využít, což vede k podezření, že prostředky nebyly vynaloženy účelně. Již dříve se žalovaný snažil informace zatajovat, když pro jejich neposkytnutí uváděl jiné důvody, jak plyne z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/2013-59, jímž bylo žalovanému nařízeno poskytnout znalecké posudky. K závěrům, podle nichž nejsou důvody žadatele o informaci relevantní, žalobce také odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-70. Seznámit se se znaleckými posudky žalobce chce, protože provedl pro zpracovatele komplexních pozemkových úprav ocenění ve smyslu čl. 9. 7. smlouvy o dílo a chtěl by vědět, zda se jeho odhad znaleckému posouzení blíží. Zpracovatel komplexních pozemkových úprav vstoupil do likvidace a žalobce vinou včasného neposkytnutí znaleckých posudků nemohl včas přihlásit svou pohledávku do likvidace.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i předcházející rozhodnutí KPÚ a žalovanému nařídil, aby žalobci poskytnul požadované znalecké posudky a nahradil mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný upozornil na to, že dle judikatury správních soudů nelze postupovat podle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, je-

li rozhodnutí nepřezkoumatelné. Pokud je rozhodnutí nepřezkoumatelné, soud napadené rozhodnutí pouze zruší a vrátí věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

13. Podle žalovaného napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Dojde-li však soud k závěru, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, mělo by být v souladu s kasačním principem napadené zrušeno a vráceno žalovanému k dalšímu řízení.
14. Žalovaný s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím uvedl, že pokud povinný subjekt vyhodnotí požadovanou informaci jako informaci vztahující se výlučně k pokynům vnitřní povahy, provede ještě test proporcionality, tedy správní uvážení o nezbytnosti omezení práva na informace. Za vnitřní pokyn musí být považován i příkaz žalovaného k aktivaci článku 9. 7. smlouvy o dílo, na základě kterého byl objednán a vypracován požadovaný znalecký posudek. Informace vzniklá v jeho důsledku pak slouží výhradně pro vnitřní potřebu povinného subjektu a je nutné ji považovat za informaci, kterou je možné odmítnout. Žalovaný setrval na názoru, že omezení požadované informace je nezbytné k ochraně jeho vnitřních procesů a postupů, protože poskytnutím požadované informace by mohlo dojít k narušení řádného plnění úkolů a fungování povinného subjektu podle zákona.
15. Žalovaný dále uvedl, že na majetek společnosti XXX v likvidaci, byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2019, sp. zn. MSPH 93 INS 9450/2019, prohlášen konkurs. Žalovaný je věřitelem dlužníka a musí uplatňovat veškerá zákonná práva či součinnost, zejm. na základě zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Vzhledem k tomu, že v rámci insolvenčního řízení bylo nařízeno přezkumné jednání na den 5. 11. 2019, není konkrétní výše pohledávky vůči společnosti XX v likvidaci, známa a veškeré informace a tvrzení, které se týkají pohledávky, budou teprve předmětem jednání insolvenčního soudu. Žalovaný dále poukázal na to, že ve smyslu § 423 odst. 2 insolvenčního zákona nebyly v insolvenčním rejstříku zveřejněny přílohy předložené žalovaným k přihlášce pohledávky, z čehož žalovaný dovozoval, že by jejich zveřejnění mohlo mařit účel insolvenčního řízení.
16. Požadavek na restriktivní výklad zákonného omezení práva na informace vyjádřený v § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím a z něj plynoucí test proporcionality funguje obousměrně – obvykle vede k prolomení zákonné ochrany ve prospěch práva na informace, může však vést i k upřednostnění ochrany informace a k omezení práva na informace např. s odkazem na určitý veřejný statek, pro jehož ochranu nemusel být stanoven konkrétní vhodný paragraf. Tato situace podle žalovaného nastala právě v posuzované věci, totiž že ochrana veřejného statku, spočívající ve využití všech právních institutů, které je možné uplatnit při vymáhání pohledávek státu, má v tomto konkrétním a časově omezeném případě přednost před právem žalobce na informace.
17. K námitce porušení zásady ochrany dobré víry a předvídatelnosti rozhodování správního orgánu žalovaný konstatoval, že správní rozhodování nestojí na precedenčním principu. Znalecké posudky, které poskytl na základě žádostí dle zákona o svobodném přístupu k informacím jiným osobám, byly poskytnuty za zcela odlišných skutkových okolností, které podminily výsledek správního uvážení.

18. Žalobní námitky, že skutečný důvod neposkytnutí informací neodpovídá výroku a že výrok rozhodnutí neodpovídá odůvodnění, opět směřují k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, nikoli nutně k jeho nesprávnosti. Posouzení žalovaného se muselo týkat komplexního hodnocení důsledků vyplývajících z poskytnutí informace pro budoucí vymáhání pohledávky, resp. jejího budoucího uplatnění v rámci insolvenčního řízení.
19. V závěru vyjádření žalovaný zdůraznil, že neposkytnutí požadované informace nebrání realizaci jiných práv žalobce, které jsou založeny jeho vztahem ke společnosti XXX v likvidaci. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl v celém rozsahu. Žalovaný požadoval náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech právního zastoupení advokátem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

20. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
21. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím KPÚ, kterým tento správní orgán odmítl žalobci poskytnout znalecké posudky, jejichž vypracování zadal s odkazem na čl. 9. 7. smluv o dílo uzavřených se společností XXX na zpracování komplexních pozemkových úprav v k. ú. x a k. ú. x, podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Soud předesílá, že ačkoli žalobce požadoval poskytnout znalecké posudky, ve skutečnosti byl na základě zadání povinného KPÚ k postupu dle čl. 9. 7. předmětných smluv vypracován znalecký posudek jediný, týkající se zhotovení komplexních pozemkových úprav v k. ú. XXX a současně i v k. ú. XXX.
22. V první řadě se soud musel vypořádat s námitkou, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Soud žalobcově námitce nepřisvědčil, ve shodě s žalovaným má za to, že napadené rozhodnutí žalovaného, stejně jako prvostupňové rozhodnutí KPÚ o odmítnutí poskytnout požadované informace, jsou rozhodnutí přezkoumatelná. Lze z nich zjistit, v jaké věci, o čem a jakým způsobem bylo rozhodnuto, jakých subjektů a požadovaných informací se rozhodnutí týká. Z odůvodnění rozhodnutí obou stupňů, jež tvoří jeden celek, je zřejmé, jaké skutečnosti KPÚ jako povinný subjekt a žalovaný jako odvolací orgán vzali v potaz, jakými právními úvahami byly správní orgány při vyřízení žalobcovy žádosti vedeny, jak žalobcovu žádost posoudily dle relevantních ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím. Ostatně žalobce uplatnil konkrétní námitky proti závěru KPÚ a žalovaného, že byl naplněn zákonný důvod pro odmítnutí poskytnout požadovanou informaci podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Proti závěrům KPÚ a žalovaného, že požadovaný znalecký posudek má povahu vnitřního pokynu, postavil žalobce vlastní argumentaci, včetně odkazu na

relevantní judikaturu správních soudů. Stejně tak žalobce polemizoval se závěrem, že zájem na ochraně procesů a postupů žalovaného a v důsledku toho i na ochraně jeho majetku vyžaduje, aby bylo poskytnutí znaleckého posudku odmítnuto.

23. Znalecký posudek byl žalobci odmítnut s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle tohoto ustanovení platí, že *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.*
24. Výkladem shora citovaného ustanovení se zabývala judikatura správních soudů, a to Nejvyššího správního soudu i soudů krajských. Dle tohoto ustanovení může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Jedná se o zákonné ustanovení upravující fakultativní zákonný důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Povinný subjekt musí tedy nejprve podřadit požadované informace pod neurčité právní pojmy (vnitřní pokyn, personální předpis, výlučně vnitřní charakter), a teprve pokud dospěje k závěru, že požadované informace spadají pod uvedené neurčité pojmy, přistoupí k posouzení otázky, zda je odmítnutí poskytnutí informace v daném případě nezbytné, tj. zda existuje legitimní zájem na poskytnutí požadované informace a svůj postup musí řádně odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2015, č. j. 8 As 108/2014-54, ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010-73, ze dne 20. 4. 2017, č. j. 1 As 120/2017-37, rozsudky Nejvyššího správního soudu i krajských soudů dostupné na www.nssoud.cz).
25. K povaze vnitřních pokynů a personálních předpisů soud, s odkazem na shora označenou judikaturu a rovněž závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013, č. j. 10 A 251/2011-38, konstatuje, že vnitřní předpis ve veřejné správě představuje souhrnné označení pro akty abstraktní povahy, které slouží k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jejichž vydání se opírá o právně zakotvený vztah podřízenosti k vydavateli aktu. Předmětem vnitřního předpisu mohou být různé skutečnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 1 As 120/2017-37). Vždy se ale bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jsou jimi vázáni, a jejichž obsah je výlučně organizační, metodický nebo řídicí, který zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné než ty, které mu z hlediska pracovněprávního vztahu či služební podřízenosti podléhají (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 4 As 13/2010-75). V posledně označeném rozsudku Nejvyšší správní soud současně upozornil na nutnost rozlišovat, „... zda se jedná o informaci vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, či zda se jedná o informaci vypracovanou na základě příkazu stanoveného vnitřním pokynem či personálním předpisem. Přisvědčení argumentaci žalovaného by ve svém důsledku ad absurdum znamenalo, že poskytnutí jakékoli informace vypracované na základě vnitřního pokynu či personálního předpisu by bylo možné odmítnout s poukazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm.

a)

zákona

o poskytování informací, což z cit. ustanovení v žádném případě nevyplývá.“.

26. S ohledem na právě citovaný závěr soud především odmítá argumentaci žalovaného, že v případě žalobcem vyžadovaného posudku jde o informaci naplňující charakteristiku vnitřního pokynu z důvodu, že posudek byl v souladu se smlouvami o dílo vyhotoven na podnět žalovaného jako odvolacího orgánu KPÚ a slouží tak k účelům naplňujícím charakteristiku vnitřního pokynu. Skutečnost, že byla určitá informace (zde znalecký posudek) vypracována na základě vnitřního pokynu (zde tvrzeného pokynu žalovaného k aktivaci čl. 9. 7. u obou uzavřených smluv o dílo se společností [REDAKCE] neznamena, že i vypracovaná informace bez dalšího naplňuje charakteristiku vnitřního pokynu a její poskytnutí lze odmítnout dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.
27. Pro posouzení povahy požadované informace není rozhodné, zda její poskytnutí žalobci umožní či usnadní výkon jeho práv. Žalobce případně odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-70, z něhož vyplývá, že důvody, pro které žadatel požaduje po povinném subjektu poskytnout informace, jsou z hlediska posouzení, zda je dán zákonný důvod pro odmítnutí poskytnutí informace, irelevantní. Shodný závěr plyne rovněž z rozsudku Městského soudu ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/201359, ve věci poskytnutí znaleckých posudků žalovaným v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím v jiné věci.
28. Charakteristikou znaleckého posudku ve světle ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/2013-59. Přestože se v tehdy řešené věci jednalo o neposkytnutí znaleckých posudků, které se vztahovaly k působnosti žalovaného dle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, závěry vyslovené v označeném rozsudku lze z části aplikovat i na posuzovanou věc. Znalecký posudek je výstupem znalecké činnosti znalce, jak je koncipována v zákoně č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, která je odbornou činností směřující k řádnému formulování znaleckého závěru o předložených odborných skutkových otázkách. Jedná se tedy o odborné posouzení skutkových otázek, které subjekty, nezřídka účastníci ať již správních či soudních řízení, ale rovněž strany soukromoprávních vztahů, využívají k posouzení sporných otázek.
29. V souzené věci byl znalecký posudek vyžádán KPÚ za účelem posouzení využitelnosti zpracovaných komplexních pozemkových úprav společností [REDAKCE] a k posouzení finanční hodnoty dosud provedeného díla dle uzavřených smluv o dílo s tím, že dle objednávky činila cena vyžádaného znaleckého posudku maximálně 75 000 Kč. Z uvedeného vyplývá, že předmětný znalecký posudek není informací týkající se výhradně vnitřních (např. organizačních, metodických) či personálních postupů uvnitř povinného KPÚ či žalovaného, nelze jej považovat za informaci, která by navenek vůči jiným osobám neměla žádný dopad a netýkala se jiných subjektů. Soud konstatuje, že informace obsažené ve znaleckém posudku, tedy informace vztahující se k využitelnosti zpracování návrhu komplexní pozemkové úpravy provedené na základě uzavřených smluv o dílo mezi žalovaným a společností [REDAKCE], a obsahující posouzení finanční hodnoty dosud provedeného

díla (tj. ceny, která by měla být za provedené dílo uhrazena ze státního rozpočtu), jsou informace vztahující se k otázkám spadajícím do působnosti povinného jako krajského pozemkového úřadu, resp. žalovaného v intencích § 1, § 19 zákona o pozemkových úpravách, a současně se jedná o informace, které zasahují i mimo vnitřní a personální poměry uvedených správních orgánů. Pokud povinný subjekt a žalovaný odmítli žalobci poskytnout znalecký posudek s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, postupovali v rozporu se zákonem.

Lze doplnit, že zahrnutí znaleckého posudku pod pojem vnitřního postupu v napadených rozhodnutích neodpovídá předchozí praxi žalovaného (viz rozsudek Městského soudu v Praze

ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/2013-59), který znalecké posudky odmítnul poskytnout s odkazem na ochranu obchodního tajemství.

30. S ohledem na to, že správní orgány již v prvním kroku postupu dle citovaného ustanovení nepodřadily požadovanou informaci správně pod pojem vnitřní pokyn či personální předpis, nebylo již třeba, aby se soud zabýval správností úvah, zda odepření informace bylo skutečně nezbytné k ochraně zájmů žalovaného. Pouze nad rámec soud konstatuje, že argumentace potřebou neposkytnout znalecký posudek z důvodu jeho využití v insolvenčním řízení týkajícím se společnosti XXX v likvidaci, nebyla v odůvodnění napadených rozhodnutí vůbec zmíněna a ani být nemohla, pokud byl na majetek společnosti prohlášen konkurs s účinky ke dni 6. 8. 2019, tedy až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
31. Podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění účinném do 23. 4. 2019 (v souladu s čl. XVI přechodného ustanovení zákona č. 111/2019 Sb.) *při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.*
32. Jak již soud dovodil shora, důvod pro odmítnutí poskytnutí požadovaného znaleckého posudku podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím nebyl dán. Soud se tedy dále zabýval tím, zda poskytnutí požadované informace nebrání nějaké další zákonné důvody. Na jiné důvody, pro které by neměl být žalobci požadovaný znalecký posudek poskytnut, povinný subjekt ani žalovaný v napadených rozhodnutích nepoukazovali. Soud znovu s odkazem na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/2013-59, konstatuje, že pro neposkytnutí znaleckého posudku nesvědčí důvod ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť znalecký posudek není obchodním tajemstvím. Ani důvod ve smyslu § 11 odst. 2 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, tj. že by poskytnutím znaleckého posudku došlo k porušení autorských práv, není dán. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě zmiňoval § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, soud argumentaci žalovaného nepřisvědčil. Podle uvedeného ustanovení platí, že všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V

odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá. Citované ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím zakotvuje restriktivní přístup k omezení práva na informace, jež je aplikován tehdy, pokud je zde dán zákonem definovaný důvod pro neposkytnutí informace. Takový zákonný důvod pro poskytnutí znaleckého posudku však soud neshledal. Soud dodává, že z obsahu žalobcovy repliky vyplývá, že část znaleckého posudku má již žalobce stejně k dispozici, neboť ji jako přílohu vypsáno výběrového řízení na dokončení komplexní pozemkové úpravy v k. ú. x zveřejnil sám povinný KPÚ.

33. Z uvedených důvodů tedy soud napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí KPÚ jako povinného subjektu zrušil podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Soud také uložil povinnému subjektu, aby ve stanovené lhůtě poskytl žalobci požadovanou informaci, tj. znalecký posudek [REDACTED] č. [REDACTED] ze dne [REDACTED], o jehož zadání u tohoto znalce byl žalobce ostatně informován (žalobce v tomto směru odkazoval na odpověď KPÚ ze dne 16. 1. 2019).
34. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného. Soud nepřistoupil k ústnímu projednání věci, neboť neshledal potřebu doplnit dokazování žádnou z listin, na které se účastníci odvolávali. Žalovaný i žalobce jako důkazy označili především listiny, které tvořily spisový materiál (včetně listin, jež žalobce předložil spolu s odvoláním), kterým však soud ve správním soudnictví dokazování neprovádí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Dokazování ostatními žalobcem označenými listiny považoval soud za nadbytečné, neboť posouzení sporné právní otázky mohl učinit na základě spisu předloženého žalovaným.
35. Na závěr soud uvádí, že se v žádném případě nemohl v probíhajícím přezkumném řízení zabývat námitkami žalobce, jimiž žalobce brojil proti závěrům části znaleckého posudku, kterou již měl k dispozici, či jeho tvrzeními týkajícími se postupu při šetření hranic v rámci zhotovení komplexních pozemkových úprav.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého, *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.* V souzeném případě byl úspěšný žalobce, žalovanému tedy soud uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. Tyto byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč, který je žalovaný povinen žalobci nahradit ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. prosinec 2019.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu